

כדורגל

אבק בנחיריים

יזכות כל־כך הם, שחרג אף מהמסגרת המוסמית המקובלת בין עתונאי הספורט, לא היה מזה עידן ועידנים. עוד לפני שהגיעה לכדורגל הכדורגל האורח שהיוץ — פוטבול קלוב ברן — החלו הנחשונים והגבואות בהתאם להשתייכות המפלגתית. כל נביא התנבא בסגנון הנוה לא גוד הספורטיבי שעליו הוא נמנה. הע' תונים האוהדים את מכבי נקטו עמדה אוניקסיתית בתחילה, החלו לאחר מכן בהסתייגויות.

קנאת אנדרות תרבה קביצות.

הזמנתה של הקבוצה הסקוטית נדני עוררה גל של מחאות מצד שחקני ביתר ועסקניה. ביתר לא הוזמנה ע"י מכבי רמתגן לתחרות נגד נדני. פטרוניה של ביתר החליטו לספק את הרצון של ה"ביתרים להתמודד במשחקים בינלאומיים, נקטו פעולה מדיית: הוזמנו קבוצה מ" חוץ לארץ כדי להעמיד את השחקנים במבחן. השידור עלה יפה. לפני שפוע נחת בשדה התופעה בלוד מסוס מיוחד של אילעל שפלט שחקנים שויצים ברי" אים וחסונים, בצירוף ראש משלחת יהודי. **אבק כמו במירון סופים.** היזכות ביחס ליכולתה של פ. ק. ברן נתקשר גם במחלוקת על מקום התחרות. בתחילה חשבו הכל שהמשחק ייערך באיצטדיון החדש אשר ברמתגן, לבסוף נפלה הבחירה על האיצטדיון העירוני (המאובק) בתל-אביב. המשחק הראשון של האורחים הצדיק את החשש ביחס לטיב האיצטדיון. כאשר קצב המשחק עלה, כסה ענן אבק את המגרש והקהל ביציעים ראה כיצד אמר ביתרי: פנינו באופן בלתי רשמי לחבר ועד מכבי רמתגן אך הוא הודיע שהאיצטדיון יועמד רק לרשות קבוצות בעלי שם עולמי ולא קבוצה שניה מליגה שניה.

לא רק שוויצים.

לישראל לאחר ששמעו על משחקיה של קבוצת הכדורגל ספורט קלוב לוזאן ואין ספק שהם גם למדו משהו על יכולת הקבוצות המקומיות.

לאחר שהגיעו האורחים התאספו אלפי חובבי כדורגל, לראות כיבוא השחיי. שויץ ידועה בשוויצים מדויקים ובכתי גיקה עדינה מפותחת אך בכדורגל היא בינונית. למרות שכמה עתונאים הפחיתו מאד בערכם של האורחים הרי לא חסך סופר חרות טרחה כדי להוכיח באותות ובמפתחים שכדורגלני ברן גברו על לור זאן ספורט (התאריך: 6.6.51) בשיעור 0:3. גוסף על כך מצויים בקבוצה כמה כוכבים בינלאומיים: המגן הימני והקפיטן של הקבוצה — רוג'ר קניצי (26) — שהא מורה במקצועו האזרחי והשתתף אף בנבחרת שויץ במשחקי ה" גביע העולמי אשר התקיימו בריוודי-ז'אנו, הקיצוני הימני שיימנן (27), לא נפל מחברו המפורסם ולמרות ליזות פקיד בחברה גדולה בכרן הרי מהירותו וזריזותו הזכירו טפסן. השחקן השלישי הבינלאומי הוא למפן (23), מומחה בתע" שית שוויצים.

התכלית: שערים.

הבכורה ברור שהשווייצים שואפים בעיקר אל התכלית — שערם. משחקם נעדר הברקות חיצוניות ולפעמים נדמה שהם נמנעים מצירופי שחקנים מיותרים. למרות שהדגלים הבינלאומיים ובעיטת הפתיחה של הצי השווייצים שזרו אורה בינלאומית הכזיבה קבוצת ביתר במקצת אף את מעריציה. רוח הלחימה והעקשנות על כל כדור וכדור נעלמו. חוץ מיוסטוב ושני הגמבשים יתרו השאר על הכדור. לפעמים נדמה היה שהם השלימו עם הפי" טד בזמן שהיו להם כל הסיכויים לקחת את הכדור ולכבוש שערם.

גובהם וחוסנם של האורחים משויץ הזכירו כמה רבה את השחקנים השב"דיים מקבוצת א. י. ק. אך אין ספק שה"עבדים עלו עליהם בכוח המחץ ובדיקנות מסירותיהם. גובהם הקנה להם יתרון טב"ע באוויר, אלא שביתרים לא השכילו להבין זאת. פיתחו משחק-כדור גבוה, במקום נמוך.

אין כרטיסים

כשנשמעה שריקת הסיום במשחקי מכבי והפועל חיפה נשמו 2000 הנוכחים לרוחה. הסיבה: הקטנות המרובות בין השחקנים לא הגיעו לכלל מכוח ממש. כבר בתחילת המשחק הועמדו הקבוצות

והקהל במבוכה: אין שופטים.

שופטי הצפון התרעמו על שלא קבלו כרטיסים לתחרויות הכדורגל של נדני (שוב נדני). סרבו לשפוט את המשחק. לבסוף שפט חרב, אחד מחברי מכבי בחיפה. 2 שופטי הקו השתתפו במשחק באופן פעיל למדי. המחצית הראשונה עמדה בסימן התקפות בלתי פוסקות של הפועל אולם יתרונה לא התבטא בשע"רים. הדרכי המקומי בחיפה נסתים ללא הכרעה (1:1). היתה זו הפעם הראשונה לאחר תקופה ארוכה שמכבי יוצא מהדרבי בלתי מנוצח.

אגרוף

בחור רמאי

"הוא בחור רמאי" התאונן המתאגרף גיק ברון, לאחר הקרב נגד יריבו. "נדמה לך שאתה נלחם בעקשנות וביעילות ואי תה רודף אחרי מתנגדך לכל צדי הזירה. אך לפתע פתאום אתה מרגיש צייפות

אבא הוא אבא

בשעה שמחזהו החדש הוצג לראשונה בתל-אביב (ראה להגן), נראה יגאל מוסינר זוף, גבהיקומה ועמוקקול, מסתובב בי חיפה, כשאישיותו שופעת שביעת-רצון. הסיבה: נראה שתכנית ישנה שלו עומדת להתגשם.

מאו ומתמיד, כשקמה קבוצה תיאטראית חדשה בארץ (זאת אומרת: בתל-אביב) נתקלה באותו מכשול — חוסר אולם להצגה. רק להבימה ולאוהל אולם מתאים משלהם. הקאמרי נאבק בפומבי עם בעל"אולמו, מוגרבי, נאלץ לשלם שכר-אולם גבוה. ללילה-לו חסר אולם, מכשול ע"י קרי בדרכו. צייזטרון לא מצא אולם מתאים בכלל, הוא הציג עד שנפח נש" מתו, באולם הרע של אוהל-שם. תיאטרון-זירה, הזקוק לאולם קטן בלבד, מצא לו אולם בלתי-ידוע ברחוב ריינס. לפיכך נולד לא פעם הרעיון: לשם מה להקים בכלל תיאטרון בתל-אביב? למה

השווייצים מעיינים בתצומיהם

יתוריים? השלמה להפסיד?

לא להקים תיאטרון חדש תחת חסותה של ציר אחרת — רמתגן או חיפה? הרעיון נשאר בלי תחובת עד שקם ראש-ציר חדש לחיפה. אבא תושי, שעינו פקוחה תמיד להזדמנות לבצע מעשה הקרוב ללב ציבורי והנראה לעין למרחוק, החל הוגה ברעיון. יגאל מוסינר היה הראשון שקפץ על המציאה, הציג לראש-הציר להקים במה חדשה שתהיה מסוגלת, אולי, להבימה, נוהלה ע"י יגאל מוסינר, איש בית שערים, הקרובה קירבה גיאר גופית לחיפה.

איגן מבסוט אלך

יגאל מוסינר כתב מזה בכונה הב"רורה להצחיק את הקהל. כאשר המחזה (מנדל בבל) הוצג עלידי המטאטא צחק הקהל, פירושו של דבר: מוסינר הצ"ליה.

לא היה זה דבר קשה במיוחד, והמ"כבר חיבב להבין זאת. הוא לא התאמץ, חבא הרכיב מחזה מסובך, מלא הפתעות. הוא ניצל את הנטייה ללעוג להתנהגותו המזוהה של הזר השוטה. פירוש דבר זה, בישראל 1951: העולה החדש בעל העברית הפגומה וההרגלים המגוחכים. **הקהל רוצה לצחוק.** המקום: מעברות מגדל-עזר. הזמן: היום. הנפ"שות: מדרין מטעם הסוכנות בשם גב"עולי (לובש רובאשקה); בנו, הצבר ("מבסוט אלף"); הונגרי ("איגן, מיגן"); העולה מסלוניקי ("אני אשבור את הראש שלך"); האיטלקי ("פורקו די מיוורה"); התימני ("יא מורי, בחיי!"); העלילה: "קומדיית אי-הבנה" פשוטה ושקופה. השחקנים: רובם יודעים את שלהם: התפאורות: נראות יפות יותר בתכנייה מאשר על הבמה.

אך אם מישוה, חובב עולים חדשים במיוחד, יכריז, כפורא (יותר נכון בשומרו) בין השיטין: כיצד זה אפ"שר להתייחס אל אורחים ישראלים כיחס האדם הלבן לילידיים או, מאידך: (חובב המוסדות): כיצד זה אפשר להציג את קולטי הרבבות ככאלבלי מוחותיהם של תושבי המעברות התמימים, תהיה ה"שובה: מי רוצה לשמוע בין השיטין?

מחזה: שלש נקודות

מה רוצה מחבר ארבע נקפות הארץ, אריה להולה, להוכיח במחזהו? שכוב"שים הם, בדרך כלל, מפלצות אכזריות ופרטיזנים לוחמים אימיצים? אבל כמעט כל איש יודע זאת. יתכן — ולהולה הוא חסר הפציפיות? אך סניגורו של הפצי"פיום במחזה הוא שוטה זקן. נוסף לכך מביאה האישיות המרכזית במחזה נימו"קים משכנעים לתורה הפוכה.

אכן: בעייה מסובכת. כנראה שמחשבותיו של להולה מבול"בלות עליו. אך כיצד ייתכן דבר זה? הרי הוא אדם רציני, אב לשני ילדים, במאי בתיאטרון הקאמרי. **אונס פומבי.** לוחמי גרילה מגינים על עיירה אחת, מפני צבא הפולשים. יוריקא, הצייר, מכריז על "גניטריות", מעמיד את כן-הציור שלו במרכז החיות. מיוור הפרטיזנים והלוחמת לנה מסיים, ארוכות ולחנם, לשכנעו כי הוא לא בהר בשעה ובמקום המתאימים.

החיות נפרצת, העיירה נכבשת על-ידי האויב; לנה, המיוור, וכמה טוראים נופלים בשבי. כקרוב של "אי הבנה" מצטרף אליהם הצייר, חולק עמהם את גורלם המר: עינויים והרג המבוצעים לבסוף, אחר הפתעות-ביניים. כי: ב"ארבע נקפות הארץ מתארעות הפתעות. למשל: החדשה שוברת-הלב (לערה פטרויטית) כי נתגלה קיזולונג במשפת"תה, והופעתו הפתאומית של אקדה, מע"שה אונס פומבי כמעט, בליווי הקולות המתאימים (נאטורליזם או, פשוט יותר: חוסר טעם).

אקדה מנוחך.

ביצוע המחזה (הה"צנה: אריה להולה הצייר: ביל גוד"הרט) חסר כל דבקות סגנונית. נאטור"ליום? סימבוליזם? רוב הנפשות שב"רתיות (המיוור, הכובש, אביה של לנה) או מיותרות (אמיל, אלברט). הגנפ העיק"רית — המתכוננת להופעת אידיוט, הר"פכת, לפתע, עורה. כל הנפשות פועלות במציאות נאיבית, בלתי ממשית. רעיון האיבוד לדעת אינו משכנע (דרושה דרך ארוכה וטיפול יעיל יותר בגורמים הפסיכולוגיים כדי שה"צופים יאימו בכך כי הפרטיזנים איבדו את תקוותם) ומה בנוגע לאקדה המגור"חן? הם צריכים לו במידה כה רבה אך אינם מנסים כלל להסתייע בו. לוא רצה המחבר לנצל את כשרונו ואומץ לבו לכתוב מחזה רציני, ממש,

אריה להולה ויצירתו

נאטורליזם? סימבוליזם?

היה כוש ברשימה הארוכה של ההודמנר יות שהוחמצו: הפגישה הדרמטית בין פטרויטים בני-חורין לפולשים אסגוורים (מתאחת הכיבוש), טרגיית התקופה: ההתנגשות בין המטרות לאמצעים. סבל ונצחון בני-אדם העוברים עינויים גופניים (גושא שנוצל בהצלחה יתירה על-ידי ז'אן פול סרט הצרפתי במתים ללא קבר", הידוע, כנראה, הישב, ללהולה).

יוריקא (זאב ברלינסקי) עשה את מיי טב יכולתו בתפקידו המבולבל. לנה (בת"יה לנצט) הצטיינה בכמה נקודות, אך היתה חלשה ביותר ברגע החשוב. אביה (יוסיף דיין) היה צריך לפעול ברעש וע"שה זאת. המיוור (נתן כונג) והכובש (שר"גא טל) היו במקומם (הממוקם). החיי"לים: סרגיס קלן (בן-עמוס), חייל (אלי-מלך) והכיתו עצמם כשחקנים צעירים ומבטיחים.

י.דני להולה, בן שנה